

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Langáška, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **T. B.**, zastoupený opatrovníci K. T., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. dubna 2020 č. j. MPSV-2020/76523-916, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. března 2022 č. j. 75 Ad 7/2020 - 55,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost žalobce **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v návěti označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále též „krajský soud“), jímž krajský soud zamítl jeho žalobu proti v návěti označenému rozhodnutí žalovaného ve věci změny výše příspěvku na péči. Stěžovatel též požádal o ustanovení zástupce.

[2] Podle § 35 odst. 10 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), lze navrhopvateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit zástupce, jímž může být i advokát. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. platí, že *účastník, který doloží, že nemá dostatečně prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.*

[3] Nejvyšší správní soud shledal, že nejsou splněny předpoklady pro osvobození stěžovatele od soudních poplatků, a tedy ani pro ustanovení zástupce, neboť kasační

stížnost představuje zjevně bezúspěšný návrh – je totiž opožděná. Návrh na ustanovení zástupce proto Nejvyšší správní soud výrokem I zamítl.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí krajského soudu s tím, že zmeškání lhůty k jejímu podání nelze prominout. Stěžovatel (jeho opatrovnice) sám v kasační stížnosti uvedl, že mu byl rozsudek krajského soudu doručen ve středu 6. dubna 2022. Nejvyšší správní soud z doručanky zažurnalizované ve spisu krajského soudu ověřil, že je uvedené datum doručení rozsudku správné. Lhůta pro podání kasační stížnosti v nyní projednávané věci tudíž uplynula ve středu 20. dubna 2022.

[5] Kasační stížnost však byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena až dne 22. dubna 2022, přičemž obálka záilky je opatřena razítkem provozovatele poštovních služeb s datem 21. dubna 2022. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost byla podána opožděně, a proto ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. (výrok II).

[6] Výrok III o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 10. května 2022

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda senátu